

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Kateřiny Kopečkové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, proti rozhodnutím žalované ze dne 4. 9. 2024, č. j. 10.04-000047/24-0002, a ze dne 9. 9. 2024, č. j. 10.04-000048/24-0002, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2025, č. j. 8 A 90/2024-48,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně ze dne 26. 5. 2025 o další prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti stanovené usnesením ze dne 15. 5. 2025, č. j. 8 As 82/2025-17, **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Stěžovatelka poslala dne 16. 4. 2025 Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb kasační stížnost směřující proti rozsudku městského soudu označenému v záhlaví.

[2] Usnesením ze dne 30. 4. 2025, č. j. 8 As 82/2025-8, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které napadá označený rozsudek městského soudu, a upřesnění toho, co navrhuje (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek stanovil Nejvyšší správní soud lhůtu 15 dnů, k doložení zastoupení lhůtu 1 týden a k doplnění kasační stížnosti o důvody a petit lhůtu 1 měsíce. Současně poučil

stěžovatelku o následcích nesplnění výzvy. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 2. 5. 2025.

[3] Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek na účet soudu včas dne 19. 5. 2025 (konec lhůty připadl na sobotu 17. 5., takže skončila až v pondělí 19. 5.). Podáním ze dne 9. 5. 2025 požádala soud o prodloužení lhůty k předložení plné moci. Uvedla, že jednotýdenní lhůta zahrnuje jeden den svátku (čtvrtek) a na něj navazující „prodloužený“ víkend, kdy advokáti nejsou dostupní, tj. pouze tři pracovní dny v kuse. Nejvyšší správní soud žádosti vyhověl a lhůtu k předložení plné moci prodloužil usnesením ze dne 15. 5. 2025, č. j. 8 As 82/2025-17, o jeden týden od doručení tohoto usnesení, tj. ode dne 19. 5. 2025. Stěžovatelka doposud nedoplnila kasační stížnost o důvody a petit, ani nepožádala o prodloužení jednoměsíční zákonné lhůty pro tento úkon, která uplynula dne 2. 6. 2025.

[4] Stěžovatelka poslední den prodloužené lhůty k předložení plné moci (26. 5. 2025) požádala soud o její opětovné prodloužení. Jako důvod uvedla, že dne 21. 5. 2025 požádala žalovanou o určení advokáta v této věci. Bude-li určen, bude si muset věc prostudovat, aby mohl kasační stížnost řádně doplnit. Své tvrzení stěžovatelka doložila kopií žádosti o právní službu ze dne 21. 5. 2025.

[5] Nejvyšší správní soud konstatuje, že z počtu řízení, které stěžovatelka u kasačního soudu zahájila a vedla, je zřejmé, že je znalá řízení o kasační stížnosti a je si vědoma požadavku na povinné zastoupení advokátem. Přesto nepožádala žalovanou o určení advokáta již při podání kasační stížnosti dne 16. 4. 2025, ale o více než měsíc později dne 21. 5. 2025, tedy až po prodloužení lhůty k předložení plné moci o jeden týden. Pro tento postup neposkytla žádné vysvětlení. Stěžovatelka tak v rozporu se zásadou, podle níž ochrana práv náleží těm, kdo o ně dbají, nečinila včasné aktivní kroky k doložení plné moci a spoléhala výhradně na žalovanou, že jí advokáta určí, a to v podstatě obratem. Určení advokáta žalovanou zároveň není jedinou možností, jak získat kvalifikované zastoupení, a proto stěžovatelka neměla ustát v hledání advokáta a pouze čekat na rozhodnutí žalované. Je obecně známo, že počet advokátů v České republice je značný. V každém větším městě jich lze oslovit desítky (nejblíže bydlišti stěžovatelky se nachází např. statutární město Ostrava). Stěžovatelka netvrdila žádné mimořádné okolnosti, které by jí v hledání a nalezení zastoupení advokátem bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

[6] Nejvyššímu správnímu soudu je z vlastní činnosti známo, že stěžovatelka si byla v minulosti schopná sama zajistit zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (např. řízení vedená pod sp. zn. 3 As 94/2023, sp. zn. 1 As 3/2023 nebo sp. zn. 2 As 155/2023). Důvody, proč by tomu tak nemohlo být i v nyní projednávané věci, nesdělila. Nejvyššímu správnímu soudu je z vlastní činnosti rovněž známo, že žalovaná zamítá žádosti stěžovatelky uplatněné v rámci jiných řízení vedených u kasačního soudu a advokáta jí neurčuje (např. řízení vedená pod sp. zn. 6 As 33/2022, sp. zn. 10 As 135/2022, sp. zn. 2 As 155/2023 atd.). Ostatně i ve stávající věci je předmětem řízení opět přezkum rozhodnutí žalované o neurčení advokáta k poskytnutí právní služby.

[7] Jak již Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 260/2022-32, „[v]yčkávat za těchto okolností dalšího rozhodnutí České advokátní komory by se dříve či později mohlo proměnit v nekonečný řetězec zacyklených soudních sporů, kdy se

pokračování

předmětem řízení stává neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta.“ Kasační soud proto nepovažoval za účelné v této situaci nadále vyčkávat na rozhodnutí žalované o žádosti stěžovatelky ze dne 21. 5. 2025 o určení advokáta. Pokud by kasační soud žádosti stěžovatelky znovu vyhověl, pouze by tím zvětšil prostor pro další zacyklení návazných soudních sporů s totožným předmětem bez reálného hmotněprávního nároku. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelčinu žádost ze dne 26. 5. 2025 o prodloužení lhůty pro doložení povinného zastoupení zamítl.

[8] Jelikož stěžovatelka v prodloužené lhůtě (do 26. 5. 2025) nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti dle § 105 odst. 2 s. ř. s., nesplnila jednu z podmínek řízení, pročež v řízení nelze pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. O tomto následku nesplnění výzvy byla stěžovatelka poučena.

[9] Protože Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud současně rozhodl podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o vrácení již zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů podle § 10a odst. 1 téhož zákona.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. června 2025

Petr Mikeš
předseda senátu